

Zagreb, 28. srpnja 2026.

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Poslovni broj: **St-1035/2025**

VJEROVNIK: **Addiko Bank dioničko društvo**, sa sjedištem u Zagrebu (Grad Zagreb), Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877
zastupano po odvjetnicima iz MAMIĆ PERIĆ REBERSKI RIMAC Odvjetničkog društva d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ivana Lučića 2A, OIB: 32802230502

DUŽNIK: **BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT, dioničko društvo**, sa sjedištem u Zagrebu (Grad Zagreb), Ulica Velimira Škorpika 11, OIB: 18556905592

PODNEŠAK VJEROVNIKA

1x, punomoć u spisu, prilog kao u tekstu

I/ Dužnik je podneskom od 27. ožujka 2026. naslovnom sudu dostavio prvi nacrt plana restrukturiranja. Nakon njegova pregleda, ovaj se vjerovnik 20. travnja 2026. izravno obratio dužniku i predstečajnom povjereniku s primjedbama i prijedlogom da se plan dopuni, osobito u dijelu koji se odnosi na vjerovnike po osnovi jamstava.

Kako izmijenjeni i dopunjeni nacrt plana restrukturiranja nije otklonio bitne nedostatke i nedosljednosti, vjerovnik predlaže da naslovni sud pozove dužnika da ga uredi. U sadašnjem obliku plan nije dovoljno određen ni provediv da bi mogao biti potvrđen.

Ključni nedostaci nacrtu odnose se na: (i) nepravilno razvrstavanje vjerovnika po osnovi jamstva zajedno s vjerovnicima kojima je dužnik glavni dužnik; (ii) nejasan sadržaj mjera i načina namirenja, osobito za tražbine po osnovi jamstava; (iii) neprovedivu i nedovoljno određenu konverziju tražbina u kapital; (iv) nejednako postupanje prema vjerovnicima unutar iste skupine; te (v) nevjerodostojnost prikaza namirenja i održivosti poslovanja.

Takav plan vjerovnika stavlja u nepovoljniji položaj od onoga u kojem bi bio da plan nije potvrđen, zbog čega vjerovnik na njega prigovara u smislu članka 59.a stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona.

Nepravilno razvrstavanje i nejednako postupanje prema vjerovnicima:

II/ Nacrt plana sve vjerovnike razvrstava u samo dvije skupine — razlučne i neosigurane vjerovnike. Takvo razvrstavanje ne može se opravdati istovrsnošću gospodarskih interesa, naravi tražbina i okolnosti njihova namirenja.

Vjerovnici po osnovi jamstva imaju drukčiji pravni i gospodarski položaj od vjerovnika kojima je dužnik glavni dužnik. Njihove tražbine trebaju biti izdvojene u posebnu skupinu, a njihovo namirenje uređeno u vezi s rokovima i dinamikom plaćanja glavnog duga. Drukčije bi bilo jedino ako je namjera dužnika novirati te tražbine i nakon potvrde plana ih tretirati kao vlastiti, samostalni glavni dug; u tom slučaju plan mora to izričito i nedvojbeno propisati.

Nadalje, nije dopušteno dio neosiguranih vjerovnika s tražbinama manjima od 10,00 EUR namiriti u cijelosti u novcu, bez odgode, a ostalima iz iste skupine ponuditi nelikvidne poslovne udjele ili 10% odnosno 20% tražbine kroz 180 beskamatnih rata uz otpis ostatka. Ta razlika nije tehnička, nego kvalitativna. Sama "podgrupa" nema procesni učinak zasebne skupine iz članka 59. i 308. Stečajnog zakona, a ako ti vjerovnici ne glasuju odvojeno, povrijeđeno je načelo jednakog postupanja iz članka 312. Stečajnog zakona.

Jednaka nepravilnost postoji među različitim vjerovnicima: pojedine se manje tražbine namiruju 100% u novcu, dok se drugima nameće konverzija ili znatan otpis, bez izjava svih pogođenih vjerovnika kojima bi pristali na drukčiji tretman unutar iste skupine.

U skupinu neosiguranih vjerovnika uključena su i brojna društva povezana s dužnikom, njegovim vlasnikom ili DIV Grupom d.o.o., koja mogu imati strateški interes umanjiti obveze prema vlastitim vjerovnicima na štetu dužnika, uz očuvanje kontrole nad njime. Plan ne identificira te osobe, ne navodi zbrojni iznos njihovih tražbina, ishod glasovanja bez njihovih glasova ni udjele koje bi stekle konverzijom. Bez tih podataka sud ne može ispitati je li prihvrat plana rezultat glasova osoba čiji je interes suprotan interesu neovisnih vanjskih vjerovnika, čime je onemogućena objektivna sudska kontrola iz članka 14. Direktive (EU) 2019/1023.

Vjerovnik stoga osporava plan i zato što nije zadovoljen test najboljeg interesa vjerovnika iz članka 2. stavka 1. točke 6. Direktive (EU) 2019/1023, kao i zato što je opisanim razvrstavanjem dovedeno u pitanje ispunjenje uvjeta za nadglasavanje među kategorijama iz članka 11. stavka 1. točke (b) podtočke ii. te direktive. Jednakost ne znači mehaničko izjednačavanje neusporedivih položaja, nego jednako postupanje prema usporedivima i različito postupanje kada za to postoje provjerljivi razlozi.

Položaj vjerovnika po osnovi jamstva i nedorečeno uređenje namirenja:

III/ Utvrđena tražbina ovog vjerovnika proizlazi iz zadužnice od 18. svibnja 2020., potvrđene 20. svibnja 2020. pred javnim bilježnikom Ilijom Šarićem iz Splita pod poslovnim brojem OV-2048/2020, izdane radi osiguranja plaćanja treće osobe, glavnog dužnika DIV GRUPA d.o.o.

Dužnik za predmetnu tražbinu odgovara kao jamac platac, pa vjerovnik može zahtijevati ispunjenje od glavnog dužnika, jamca ili obojice istodobno. Svako ispunjenje glavnog dužnika, jamca ili drugog obveznika, kao i naplata iz sredstva osiguranja, umanjuje nepodmireni iznos tražbine. Iako jamac platac odgovara vjerovniku kao glavni dužnik, njegova obveza ostaje vezana uz osiguranu glavnu obvezu; stoga se njezin stvarni opseg ne može urediti neovisno o namirenjima po glavnom dugu.

Nacrt plana ne navodi datume dospijea prema glavnom dužniku ni datum i način aktiviranja zadužnice. Također ne objašnjava zašto je u planu restrukturiranja glavnog dužnika tražbina iskazana u iznosu od 15.419.325,23 EUR, dok u ovom postupku iznosi 13.125.700,63 EUR, odnosno koje su uplate ili druge okolnosti dovele do te razlike i kako utječu na obvezu dužnika. Bez prikaza nastanka, dospijea i dotadašnjeg namirenja nije moguće utvrditi opseg obveze koja bi za dužnika proizlazila iz potvrđenog plana.

Ako dužnik namjerava predmetnu tražbinu pretvoriti u vlastitu samostalnu obvezu, neovisnu o dugu glavnog dužnika, plan mora sadržavati jasnu odredbu o obnovi obveze (*animus novandi*) u smislu članka 146. Zakona o obveznim odnosima. U protivnom plan mora urediti odnos obveze jamca i obveze glavnog dužnika, uključujući utjecaj dospijea i plaćanja glavnog duga, pitanje postoji li obveza plaćanja iz plana dok nema dospjelog i nepodmirenog glavnog duga te posljedice potpunog namirenja od glavnog dužnika.

Nedorečenost je osobito izražena kod predložene konverzije cjelokupne tražbine u kapital dužnika. Nije jasno predstavlja li ona novaciju, zamjenu ispunjenja, otpust duga ili samo promjenu načina namirenja, niti kakav učinak ima na prava vjerovnika prema glavnom dužniku, sudužnicima, drugim jamcima i davateljima osiguranja. Plan mora odrediti iznos i trenutak u kojem se tražbina smatra namirenom, stvarnu vrijednost primljenog poslovnog udjela te pravila uračunavanja budućih ispunjenja, kako bi se spriječilo dvostruko namirenje.

To je nužno i zato što se glavna obveza DIV Grupe d.o.o. već podmiruje prema pravomoćno potvrđenom planu restrukturiranja glavnog dužnika. Ako vjerovnik primi udjele nominalne vrijednosti cjelokupne tražbine, a glavni dužnik nastavi plaćati istu tražbinu, plan mora urediti što se događa s udjelima — primjerice, prenose li se natrag na dužnika, otkupljuju ili povlače, odnosno smanjuje li se temeljni kapital.

Naslovni je sud u predmetu poslovni broj St-2590/2025 već zauzeo stajalište da potvrđeni plan mora imati sva svojstva ovršne isprave: određen iznos obveze, dospijeće, dinamiku plaćanja, kamatu i uvjete, bez potrebe da ovršni sud provodi dokazni postupak o nastupu pojedinog uvjeta. Plan mora i vjerovnicima osporenih tražbina omogućiti da unaprijed znaju kada i u kojem opsegu prema njima nastaje obveza. Nacrt te pretpostavke ne ispunjava.

Prilog: - rješenje naslovnog suda od 14. srpnja 2026., poslovni broj St-2590/2025, ispravljeno rješenjem od 20. srpnja 2026. (v. t. 9. obrazloženja)

Neprovedivost i neodređenost konverzije tražbina u kapital:

IV/ Nacrt ne provodi konverziju, nego dužniku ostavlja dodatnih 12 mjeseci da donese potrebne odluke, preoblikuje se, usvoji društveni ugovor, imenuje revizora ili vještaka, utvrdi vrijednost prava, organizira upisna mjesta i provede povećanje kapitala. Tek nakon toga vjerovnici bi trebali dati javnobilježničke izjave, sklopiti ugovore o ulaganju prava i eventualno poduzeti daljnje radnje, dok je odgovornost dužnika za kašnjenja, regulatorne suglasnosti i trajanje registarskog postupka unaprijed isključena.

Prihvaćanjem plana otvorio bi se novi neizvjesni pregovarački postupak o sadržaju budućih izjava i ugovora te ishodu registarskog postupka, osobito s obzirom na moguću primjenu Zakona o provjeri stranih ulaganja. Kako takva struktura nije samoprovediva, ne udovoljava zahtjevima članka 340. Stečajnog zakona. Članak 61. stavak 3. točka 5. Stečajnog zakona nalaže i uskratu potvrde ako je predviđena konverzija tražbina u kapital, a članovi društva nisu donijeli potrebnu odluku u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima.

Plan ne uređuje ni bitne elemente budućeg društvenog ugovora: glasačka prava, uvjete prijenosa udjela, mogućnost istupanja ili isključenja članova te planiranu vlasničku strukturu. Bez toga vjerovnik ne može donijeti informiranu odluku. Posebno nije objašnjeno kako bi se u praksi upravljalo društvom s velikim brojem heterogenih i teritorijalno raspršenih članova.

Nije jasno ni je li konverzija obveza vjerovnika (plan koristi izričaj da je vjerovnik „dužan” unijeti tražbinu u temeljni kapital) ili samo alternativni prijedlog namirenja. Ta je razlika odlučna jer pravomoćno potvrđeni plan predstavlja ovršnu ispravu.

Tvrdnja da konverzija predstavlja 100% namirenje samo zato što se puni nominalni iznos tražbine unosi u temeljni kapital nije prihvatljiva. Nominalna vrijednost poslovnog udjela

nije njegova tržišna vrijednost ni dokaz naplativosti, a vjerovnik bi stekao manjinski, nelikvidni i ograničeni udio u društvu s ozbiljnim financijskim teškoćama i neizvjesnosti nastavka poslovanja (zbog javnih prijetnji o gubitku koncesije). Plan treba sadržavati neovisnu procjenu vrijednosti društva nakon restrukturiranja i same tražbine, diskont za nelikvidnost i manjinski položaj te analizu učinaka naknadnog utvrđenja osporenih tražbina. Buduća obveza otkupa pritom je uvjetna, asimetrična i pod isključivom kontrolom dužnika.

Neodređenost alternativnog novčanog namirenja:

- V/** Ako ovaj vjerovnik ne pristupi konverziji ili, ako je to potrebno, u predviđenom roku ne pribavi suglasnost Hrvatske narodne banke (čak i neovisno o vlastitoj krivnji – primjerice, zbog godišnjih odmora službenika regulatora), plan predviđa namirenje samo 10% utvrđene tražbine, odnosno 1.312.570,06 EUR, u 180 jednakih mjesečnih rata. Ako bi se primjenjivalo 20% namirenje, iznos bi bio 2.625.140,13 EUR. Nijedan se iznos ne može podijeliti na 180 jednakih rata iskazanih na eurocent, a plan ne navodi iznose pojedinih rata ni pravilo zaokruživanja.

Plan ne uređuje ugovorne ni zatezne kamate u slučaju zakašnjenja, naknadni rok za ispunjenje, prijevremeno dospijeće, posljedice bitne povrede plana, sredstva osiguranja ni redosljed naplate. Rokovi se na nekim mjestima vežu uz pravomoćnost rješenja o potvrđivanju plana, a na drugima uz pravomoćnost rješenja o zaključenju predstečajnog postupka. Budući da su to različite procesne odluke, takva nedosljednost može znatno pomaknuti dospijeće i proizvesti nove sporove.

Ostali sadržajni nedostaci plana:

- VI/** Podaci o osporenim tražbinama i financijskim projekcijama nisu usklađeni. Plan prikazuje 191,085 milijuna EUR utvrđenih i 371,901 milijun EUR osporenih tražbina, dok tablica učinka restrukturiranja na bilancu spominje samo 33,408 milijuna EUR osporenih obveza. Nije jasno koje su osporene tražbine uključene u projekcije ni kako bi njihovo naknadno utvrđenje utjecalo na kapital, broj udjela, razvodnjavanje, kriterije otkupa, likvidnost i održivost. Budući da osporene tražbine gotovo dvostruko premašuju utvrđene, taj se rizik ne može smatrati rubnim.

Klauzula više sile rokove iz poglavlja "Rok za dobrovoljno ispunjenje" čini potencijalno neograničenima. Ne propisuje se obveza ni rok obavješćavanja, standard uzročne veze, neovisna potvrda događaja, najveće produljenje, način izračuna zastoja ni pravo vjerovnika na prigovor. Takva klauzula omogućuje jednostrano i neograničeno odgađanje konverzije, otkupa i novčanog namirenja, pa rokovi nisu određeni u smislu članka 27. Stečajnog zakona.

Plan tvrdi da novo financiranje nije potrebno, ali istodobno dopušta novo zaduženje bez najvećeg iznosa, kamatne stope, dospijeća, prioriteta, osiguranja i drugih zaštitnih uvjeta. Bez tih bitnih komercijalnih uvjeta vjerovnici ne mogu informirano odlučiti o prijedlogu dužnika.

Poslovne projekcije do 2042. nisu usklađene s rokom važenja koncesije do 2032. Nije prikazana pravna osnova za produljenje, uvjeti novog koncesijskog postupka ni alternativni scenarij ako se koncesija ne produlji. Kako su lokacija i infrastruktura brodogradilišta temelj poslovnog modela, projekcije nakon 2032. bez takvog scenarija nisu pouzdane, pa je upitna i mogućnost otkupa udjela 2030./2031. odnosno plaćanja rata tijekom sljedećih petnaest godina.

Ovo pogotovo u vidu svih javno dostupnih informacija da Grad Split poziva na oduzimanje koncesije dužniku i prije njezina isteka zbog dugotrajnog neplaćanje koncesijske naknade, kao i da je Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture, navodno potaknuto između ostalog i mišljenjem Državnog odvjetništva kako postoji sumnja da se fiktivnim transakcijama i računima povezanih društava pokušava spasiti dužnika, pokrenulo postupak raskida predmetne koncesije (<https://vijesti.hrt.hr/hrvatska/suta-grad-split-zbog-stanja-u-brodosplitu-trpi-visemilijunske-gubitke-12826206>).

Odredba o naknadnom ukidanju rješenja o zaključenju postupka neprihvatljivo prenosi rizik na vjerovnike. Prema planu, vjerovnici čije su tražbine zamijenjene poslovnim udjelima ostaju u cijelosti namireni i u ponovljenom postupku moraju izjaviti da više nemaju tražbinu, iako nije uređeno što se događa s udjelima, je li preoblikovanje dužnika valjano, postoji li obveza povrata, tko snosi porezne i regulatorne posljedice te kako se štiti pravni položaj vjerovnika ako pravna osnova zamjene tražbine udjelom naknadno otpadne. Takvo uređenje očito obeshrabruje korištenje izvanrednih pravnih lijekova i može vjerovnika ostaviti bez tražbine i bez valjanog udjela.

Zaključak:

VII/ Slijedom navedenoga, vjerovnik predlaže naslovnom sudu naložiti dužniku da izmijeni nacrt plana restrukturiranja tako da ovog vjerovnika, a prema potrebi i ostale vjerovnike po osnovi jamstava, izdvoji u posebnu skupinu te predloži način njihova namirenja usklađen s naravi jamstvenih obveza i pravilima o ispunjenju obveza po osnovi solidarnog jamstva. Dužnik treba i otkloniti sve ostale opisane nedostatke te plan uskladiti s prisilnim odredbama Stečajnog zakona.

Podredno, ako dužnik zadrži sadašnji nacrt, vjerovnik predlaže da naslovni sud uskrati potvrdu plana restrukturiranja na temelju članka 31. stavka 3. točaka 2. do 7. Stečajnog zakona.

Vjerovnik, p.p.